

vodu k tomu opatření, ke kterému poručenský soud na návrh matky dítěte sáhl a kteréž ani po zákonu není nijak odůvodněno.

Čís. 5019.

Sudiště dle řu 104 j. n.

Doslovem doložky: »že všechny žaloby ze smlouvy jest podati u určitého soudu« zakládá se výlučná příslušnost umluveného sudiště.

(Rozh. ze dne 5. května 1925, R II 112 25.)

V pachtovní smlouvě ujednaly strany, že »všechny žaloby z této smlouvy jest podati u věcně příslušného soudu v Uherském Hradišti«. Proti žalobě z pachtovní smlouvy, zadané na okresním soudě ve Zdounkách, vznesl žalovaný námitku místní nepříslušnosti, již soud první stolice vyhověl, rekursní soud námitku zamítl, maje za to, že ustanovením pachtovní smlouvy nebyla umluvena výlučná příslušnost soudů v Uherském Hradišti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D u v o d y:

Bližší okolnosti, za nichž a vzhledem k nimž pojaly strany do pachtovní smlouvy nespornou co do znění doložku o příslušnosti věcně příslušného soudu v Uherském Hradišti a z nichž by se po případě dalo také usuzovati na vůli stran, zda ujednaná příslušnost soudu měla býti výlučná, či jen na výběr, zjištěny sice nebyly a, co v té příčině rekurent teprve v dovolacím rekursu uvádí, k tomu pro nepřípustnost novot (§ 520 c. ř. s. a posudek nejvyššího soudu k tomuto řu) přihlížeti nelze, ale doslov doložky, že všechny žaloby ze smlouvy jest podati u věcně příslušného soudu v Uherském Hradišti, podle německého textu: »die Kontrahenten vereinbaren, daß alle Klagen aus diesem Vertrage vor dem sachlich zuständigen Gerichte in Ung. Hradisch auszutragen sind,« jest přesný a jasný, takže nelze podle něho přikládati doložce jiný smysl než ten, že příslušnost soudu byla ujednána a míněna jako příslušnost výlučná nikoli jen na výběr. Opačného názoru žalující strany a též rekursního soudu, že příslušnost podle volby uvedenou doložkou není ještě vyloučena, ježto doložka ta jest prý obvyklou prorogační doložkou, sdíleti nelze.

Čís. 5020.

Na částku, zabavenou podle řu 26 čís. 4 nařízení ze dne 29. února 1924, čís. 46 sb. z. a n. a zadrženu jako jistota za pokutu a vyšetřovací útraty ve smyslu důchodkového trestního zákona nelze ve smyslu dvorského dekretu ze dne 21. srpna 1838, čís. 291 sb. z. s. vésti exekuci.

(Rozh. ze dne 5. května 1925, R II 143/25/1.)